

Program wychowawczy > Klasa VIII > Wartość XXIII > Autentyczność uczuć i przeżyć emocjonalnych

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Przede wszystkim wartość ta wpływa na nasz rozwój emocjonalny, a także kształtuje w nas umiejętność nawiązywania trwałych relacji z innymi osobami. Bardzo ważne jest abyśmy nauczyli się rozpoznawać i przeżywać własne emocje. Powinniśmy także starać się zrozumieć inne osoby.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. E.E. Schmitt, Oskar i pani Róża, wyd. Znak, Kraków 2011, s. 85-86.

Wstęp

Oskar i pani Róża to nowela autorstwa Erica-Emmanuela Schmitta opowiadająca o chłopcu umierającym na białaczkę i jego przyjaźni z wolontariuszką, którą chłopiec nazywa „ciocią”. Pani Róża pozwala Oskarowi pogodzić się z nadchodzącą nieuchronnie śmiercią. Wymyśla dla Oskara zadanie, a mianowicie chłopiec ma przeżywać każdy kolejny dzień tak, jakby było to 10 lat. Dzięki temu w kilka dni przeżyje całe życie. Każdego dnia będzie też pisać list do Boga. Ma w nim opisać swoje wątpliwości i doświadczenia życiowe.

Książka porusza niezwykle trudne problemy jak wiara, życie i śmierć ale także przyjaźń i miłość.

Cytat

„Szanowny Panie Boże,

Chłopiec umarł.

Będę wciąż panią Różą, która odwiedza chore dzieci, ale nie będę już ciocią Różą. Byłam nią tylko dla Oskara.

Zgwał dzisiaj rano, w czasie półgodzinnej przerwy, kiedy z jego rodzicami poszliśmy napić się kawy. Zrobił to bez nas. Myślę, że czekał na tę chwilę, żeby nas oszczędzić. Jakby chciał, żebyśmy nie cierpieli, patrząc, jak odchodzi. To on w gruncie rzeczy nad nami czuwał.

Jest mi ciężko na sercu, Oskar w nim mieszka, nie mogę go wyrzucić. Muszę powstrzymać łzy aż do wieczora, nie chcę, aby mój ból konkurował z bezbrzeżną rozpaczą jego rodziców.

Dziękuję Ci, że dałeś mi poznać Oskara. Dzięki niemu byłam zabawna, wymyślałam legendy, znałam się nawet na zapasach. Dzięki niemu śmiałam się i przeżywałam radość. Bardzo

Program wychowawczy > Klasa VIII > Wartość XXIII > Autentyczność uczuć i przeżyć emocjonalnych

mi pomógł w Ciebie wierzyć. Jestem przepelniona miłością, czuję, jak mnie pali, dał mi jej tyle, że starczy na wszystkie następne lata.

Do zobaczenia,
ciocia Róża.”

Podsumowanie

W przytoczonym cytacie odnajdziemy autentyczność emocji wyrażonych w liście pani Róży po śmierci Oskara. To doskonały przykład na to jak głęboko można przeżywać utratę bliskiej osoby. Tu nie ma miejsca na przypadek. Emocje pani Róży są szczerze i widać jak głęboko je przeżywa.